

BEFEJEZETLEN MONDAT

Dr. Kovács Lászlónak, Vásárhelyre

*Amikor az utolsó kanyarból ráfordulunk
a végső, ködbe vesző egyenesre,
Isten arra int: hagyd a kétségekkel teli,
mindig is csalfa, ismeretlen jövőt,
nézz hátra, idézz fel minden állomást, szakaszt,
a nevetve legyőzött akadályokat,
az út mellett vizet adó barátaidat, kik, mikor
megpihenhettél, ott ültek melletted,
fogták kezedet, vigyázva, el ne takarják a napot,
s megszentelt kenyérrel etettek.*

*Tudod, hiszed, fákat ültettél, virágokat, adtál
gyermekeket – Isten kegyelméből és neki!
Így lehet benned béke, és hiheted,
mindezért kezét nyújtja, ölelésre, hogy érezd,
veled teszi meg a kanyar utáni szakaszt,
hogy tudd, hidd, nincs vége, csak lesz
egy megálló, ahol újra kenyér és víz vár;
tenyeredben érzed mindenki szívdobbanását,
akik szerettek. Mosolyogva indulsz tovább!*

*Eddig is szép volt, ami jön, a teljesség.
Az örök szeretet, s béke.
Hidd, Isten nem adná...*